

Zbirka: Mavrična knjižnica

SKRIVNOST ZA ZLATIMI VRATCI

Napisala: Marija Krebelj

Ilustrirala: Maja Šubic

Prva izdaja

© za slovensko izdajo Družina, d. o. o.

Urednica izdaje: Jana Podjavoršek

Jezikovni pregled: Ana Miklavčič

Likovna zasnova: Petra Korenjak Marčun

Tehnično uredil: Robert Debevec

Grafična obdelava ilustracij: Družina, d. o. o.

Izdala in založila: Družina, d. o. o.

Odgovarja: dr. Janez Gril

Tisk: tiskano v Sloveniji

Naklada: 2000 izvodov

Ljubljana 2009

Vse informacije o knjigah založbe Družina
dobite na spletni strani: www.druzina.si

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32

KREBELJ, Marija

Skrivnost za zlatimi vratci / [napisala] Marija Krebelj ;
[ilustracije Maja Šubic]. - 1. izd. - Ljubljana : Družina, 2009. -
(Zbirka Mavrična knjižnica)

ISBN 978-961-222-770-8

246940160

SKRIVNOST ZA ZLATIMI VRATCI

Napisala Marija Krebelj

Ilustrirala Maja Šubic

»Ali ste zelo hudi name?« je vprašal Peter.
»Ne, nisem hud. Veliko več mi pomeni, da si mi kljub temu prišel pomagat in da si mi resnico povedal sam,« mu je rekel duhovnik. Potem je živahno predlagal: »Imam idejo. Če želiš, se lahko spoveš. Jezus bo tvoj greh takoj izbrisal in vse bo tako, kot bi se nikoli ne zgodilo. Še nekajkrat mi boš pomagal pri delu in moja noga bo kmalu zdrava. Kaj praviš?« Peter je pokimal in med solzami se je na površje njegovega obraza prebil prvi nasmeh. Gospod Andrej je odšel po štolo, vijoličen šal, ki si ga je vedno obesil okrog vratu, ko je spovedoval, in odšla sta v stransko kapelo. Slišala sem le še šepetanje. Peter se je kmalu usedel v prvo klopi, njegov obraz je bil miren, duhovnik pa je ostal zadaj. Oba sta bila v tišini. Čutila sem, da se pogovarjata z Jezusom. Zaradi vsega, kar sem videla, sem bila pretresena. Kljub temu me je motilo moje počeno stekelce. Čeprav me bodo mogoče pustili v cerkvi, ne bo nikoli več celo.

ŠTOLA

TRAK
RAZLIČNIH
BARV, KI SI GA
DUHOVNIK MED
OBREDI OBESI
ČEZ RAMENA IN
JE OD SPREDAJ
POSEBEJ VIDEN.

SPOVED

JE POSEBNO SREČANJE
Z DUHOVNIKOM IN PREK
NJEGA Z BOGOM. PRI SPOVEDI
DUHOVNIKU POVEMO SVOJE
GREHE, KI NAM JIH BOG
PO NJEGOVI MOLITVI
ODVEZE ODPUSTI.

V naslednjih dneh sem pomislila, da bi spet spregovorila z Jezusom, vendar nisem vedela, kaj bi mu lahko rekla. Nekega tihega sobotnega jutra, ko je sonce prvič posijalo skozi barvno okensko steklo, sem zaslišala znani glas: »Hvala, Lučka.«

»Jezus, si to končno ti?« sem zašepetala. Če bi bila človek, bi verjetno spustila kakšno solzico.

»Da. Rad bi govoril s tabo. Že dolgo te gledam, kako hudo ti je,« je nadaljeval Gospod.

»Nisem več lepa,« sem mu povedala naravnost. »Ker nisem bila gotova, ali boš hotel še govoriti s tako pokveko, sem bila celo jezna nate. Zakaj se mi danes zahvaljuješ?« me je zanimalo.

Jezusov odgovor me je presenetil: »Nikoli te ne bom zavrgel. Zame boš vedno najlepša. Zaradi tvoje rane pa se je Peter srečal z menoj.« Gospod mi je predlagal nekaj nenavadnega: »Lučka, zazibaj se, prosim, malo naprej in poglej proti levi.«

Tistega dopoldneva sta Peter in gospod Andrej spet prišla. Peter je snel moje stekelce in se dolgo trudil z njim. Z močnim lepilom mu ga je uspelo zalepiti, tako da razpoka skoraj ni bila več vidna. Ko ga je pritrtil nazaj, sem mu po dolgem času spet pogledala v oči. Postale so prijazne. Nič več nisem čutila jeze. S Petrom sem se kar naenkrat počutila povezana. Zbližala naju je rana, ki sem jo dobila zaradi njega.